

Forfatter: Udrag fra Det høie Spil

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 28.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366960832/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

naragtigt som det Andet, for en Time siden kunde jeg blive Konge og faae en Prindsesse til Brud, og nu skal jeg hænges.»

»I kan ogsaa gjerne slippe for at hænges – vedblev Jochum – hvis I heller har Lyst til at ægte Prindsessen og blive Kongens Svigersøn. Vil I ikke det, saa kan hverken Keiser eller Pave redde Jer; thi efter dette Lands Love skal den hænges strax, uden videre Snak, som offentlig bæree Diademet og ikke horer til det kongelige Huus. Jeg har Befaling til at lade Jer vide, at I har frit Valg; men om en Time skal I have taget jer Beslutning, og enten gaae til Galgen eller Brudskammelen. Dersom I nu ikke er reent fra Forstanden, saa vælger I vel det sidste, allerhelst, da I jo er ganske forelsket i Prindsessen.»

»Det er jeg rigtig nok saa halv om halv, Jochum! – svarede Holger – men jeg holder dog mere af Mirza, og tvinge mig skal Ingen; – jeg vil hænges.»

»Nu kunde jeg ret have Lyst – tag mig ikke min Dristighed ildt op, Herre! – jeg mener kun som saa, jeg kunde ret have Lyst til at prygle Jer, Herre! – sagde Jochum – for I er, uden Fortrydelse, saa fald af Egensindighed og Galskab, at der er ingen Maade med. Maa jeg nu spørge ethvert fornuftigt Menneske, om det ikke er bedre, at have en dejlig Prindsesse til Kone, som man desuden er forelsket i, end at lade sig tridse op i en Galge og ædes af Himmels Fagle?»

»Spar din Tale, Jochum! – svarede Holger – det er min Sag; hvad rager det dig, at jeg bliver hængt? naar jeg er fornøjet derraed, er det nok.»

»Ja naar I er fornøjet dermed, Herre! saa har jeg ikke et Ord at sige meer denne gang. Det maa vist ogsaa være ganske fornøieligt, at svæve saadan imellem Himmel og Jord, og lade Nase og Øren hakke af sig, uden at kunne sige et Muk; lid: langhaket bliver man vel sagtens ved den Dinglen; men det høerer med til Fornøielsen, kan jeg troe.»

»Den Tid den Sorg – sagde Holger – nu vil jeg være lystig saalænge jeg kan. Hvad er der i den Flaske, du har med dig? Jochum!»

»Vin, Herre! til at drikke Prindsessens Skaal i, eller ogsaa paa en lykkelig Reise, hvis I endelig saa vil. Drik nu kun først, saa kommer I nok til Forstand.»

»Vin! – sagde Holger og drak – nu hvad Nød har vi saa? Prindsessen leve! havde jeg aldrig seet Mirza, skulde jeg med stor Fornøielse have taget hende; men nu er hun eengang kun Prindsessen, og der kan ikke blive noget af.»